

DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, BESTUURSZAKEN, INBURGERING EN GELIJKE
KANSEN

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - Ontwerp van decreet over regiovorming en tot wijziging van
het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur
- Definitieve goedkeuring

Het voorontwerp van Regiodecreet werd op 8 juli 2022 voor een tweede maal principiële goed-
gekeurd door de Vlaamse Regering. Met het oog op een definitieve goedkeuring werd het advies
aangevraagd bij de Raad van State.

Dit ontwerp regelt de volgende zaken:

1. de indeling in referentieregio's;
2. het toepassingsgebied van de regiovorming;
3. de principes van regioconform samenwerken;
4. de verschillende elementen van regiowerking;
  - a. de democratische verantwoording van regiowerking;
  - b. de regiomobiliteit;
5. de timing waarop de regioconforme samenwerking bereikt moet zijn;
6. de wijziging van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur waarbij het
goedkeuringstoezicht op intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en verenigingen
en vennootschappen voor maatschappelijk welzijn afgeschaft wordt en vervangen
wordt door een voorafgaand niet-bindend advies van de Vlaamse Regering.

1 SITUERING

A. BELEIDSVELD/ BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsdomein: Kancelarij, Bestuur, Buitenlandse Zaken en Justitie

Beleidsveld: Binnenlands Bestuur en Stedenbeleid

Inhoudelijk structurelement: Binnenlands Bestuur

Beleidsdoelstelling: Voor een nadere toelichting over de beleidsdoelstelling verwijzen we naar de nota
aan de Vlaamse Regering bij de eerste principiële goedkeuring (VR 2022 0104 DOC.0368/ITER).

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

1. Beslissingen

De Vlaamse Regering keurde het voorontwerp van decreet een tweede maal principiële goed op 8 juli 2022 (VR 2022 0807 DOC.0778).

De Vlaamse Regering keurde het voorontwerp van decreet een eerste maal principiële goed op 1 april 2022 (VR 2022 0104 DOC.0368).

2. Adviezen

Het advies van de Raad van State werd ingewonnen met het oog op het bekomen van een definitieve goedkeuring. Advies 71.912/1/V werd verleend op 27 september 2022 (bijlage 3).

De volgende adviezen werden ingewonnen naar aanleiding van de tweede principiële goedkeuring:

- Het advies van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten van 18 mei 2022;
- Het advies van Vlofin van 31 mei 2022;
- Het advies van Exello.net van 2 juni 2022.

Op 11 mei 2022 werd onderhandeld over de personeelsgebonden aangelegenheden met betrekking tot de regiomobilititeit in de onderafdeling 'Vlaams Gewest en Vlaamse Gemeenschap' van de eerste afdeling van het comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten. Deze onderhandelingen leidden tot het protocol nr. 2022/11 en het eindverslag nr. 2022/11.

2 INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Overeenkomstig de tweede principiële goedkeuring van 8 juli 2022, is het voorontwerp van decreet voor advies voorgelegd aan de Raad van State. Het aan dat advies aangepaste ontwerp van decreet en memorie van toelichting worden hierbij voor definitieve goedkeuring voorgelegd.

De wijzigingen aan het voorontwerp van decreet sinds de tweede principiële goedkeuring zijn de volgende:

1) toepassingsgebied:

a) juridisch-technische aanpassing;

b) uitzonderingen: uitzondering voor toeristische samenwerkingsverbanden beperken tot erkende samenwerkingsverbanden in de zin van het decreet van 6 maart 2009;

2) vrijwillige uittreding OCMW: geen schadevergoeding verschuldigd bij uittreding door een OCMW om te voldoen aan de principes van regioconform samenwerken;

3) afvalintercommunales: verlenging afstemmingstermijn naar 1/1/2037;

4) afwijkingsaanvraag: mogelijkheid voor een deelnemende gemeente om een gemotiveerd verzoek tot afwijkingsaanvraag te richten aan het intergemeentelijk samenwerkingsverband.

B. TOELICHTING BIJ ADVIES 71.912/1/V VAN DE RAAD VAN STATE

1 Toepassingsgebied ontworpen regelgeving (advies randnummers 3-5 en 7-8)

a. *VVMW (advies randnummers 3 en 4)*

Volgens de Raad van State lijkt het redelijk verantwoord om de principes van de regiovorming niet van toepassing te maken op de verenigingen en vennootschappen voor maatschappelijk welzijn (hierna: VVMW). Het OCMW kan in het licht van het gemeentelijk belang namelijk niet zelf bepalen of het de dienstverlening wil voortzetten, dan wel wil stopzetten. Het OCMW moet voor de dienstverlening blijven instaan, zelfs al zou de kost ervan zeer hoog zijn. Dat vloeit voort uit artikel 60, §6, van de OCMW-wet. Dit zorgt voor een wezenlijk verschil met de gemeenten en de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden.

b. Uitzonderingen (advies randnummer 5 en 7)

i. Schaalvoordeel + link lokaal/regionaal strategisch beleid beperkt (advies randnummer 5)

De verplichting tot regioconform samenwerken geldt voor de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid in de zin van het decreet lokaal bestuur, maar hierop gelden enkele algemene uitzonderingen. Wat betreft de uitzondering voor de samenwerkingsverbanden waarbij het schaalvoordeel de enige drijfveer voor de samenwerking is én de link met het lokale of regionale strategische beleid beperkt is, oordeelt de Raad van State dat er een bijkomende verantwoording nodig is. Uit geen enkele andere bepaling van het voorontwerp van decreet blijkt volgens hem immers dat “het lokale of regionale strategische beleid” wordt beoogd. Het al dan niet strategisch karakter van een samenwerkingsverband, in combinatie met het criterium van het schaalvoordeel als enige drijfveer, is nochtans determinerend om te bepalen of een samenwerkingsverband binnen of buiten het toepassingsgebied van de regiovorming valt.

Om tegemoet te komen aan de opmerking van de Raad van State wordt in de memorie van toelichting verduidelijkt dat regiovorming – naast de reeds vermelde doelstellingen – tot doel heeft om te komen tot meer samenwerking met een strategisch karakter binnen een referentieregio. Als Vlaamse Regering willen we door deze afbakeningsoefening waarbij samenwerkingsverbanden zo veel mogelijk samenvallen met of passen binnen eenzelfde werkingsgebied evolueren naar een bovenlokaal landschap waar er voldoende samenwerkingsmaturiteit is om de regio te laten uitgroeien tot een strategisch forum, met de burgemeesters als trekkers. We streven naar regio’s waarbinnen het mogelijk is om op strategisch niveau over sectoren heen af te stemmen voor de aanpak van maatschappelijke vraagstukken die per definitie sectoroverschrijdend zijn. Dit versterkt het lokaal bestuur, gaat versnippering en soms zelfs tegenstrijdig beleid tegen en komt dus ook de burgers, ondernemingen en het middenveld ten goede. In dat opzicht is het al dan niet strategisch karakter wel degelijk determinerend om een samenwerkingsverband binnen of buiten de regiovorming te brengen.

ii. Toeristische samenwerkingsverbanden (advies randnummer 7)

Ook voor de toeristische samenwerkingsverbanden geldt er een algemene uitzondering op de verplichting tot regioconform samenwerken. De Raad van State vindt deze uitzondering verantwoord, omdat zulke samenwerkingsverbanden afgestemd zijn op organische gegevens die aan de controle van de deelnemende gemeenten ontsnappen: de landschapselementen waarrond een samenwerking is ontstaan, en de regio die door de eigenschappen die haar eigen zijn, als een eenheid wordt beschouwd door de bezoeker.

Waar er volgens de Raad van State echter rechtsonzekerheid over kan ontstaan, is aan welke criteria deze samenwerkingsverbanden moeten voldoen om onder de uitzondering te ressorteren.

Ter voorbereiding van het advies had de auditeur van de Raad van State gevraagd of onder de uitzondering in artikel 5, 3°, van het voorliggende ontwerp van decreet (thans artikel 4, 3°), (enkel) de toeristische samenwerkingsverbanden bedoeld werden waarnaar in artikel 3, §2, derde streepje, van het decreet van 6 maart 2009 betreffende de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden (hierna: decreet toeristische samenwerkingsverbanden) wordt verwezen. Het gaat in dat geval om toeristische samenwerkingsverbanden die de vorm van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging aannemen.

De gemachtigde antwoordde dat zulke toeristische samenwerkingsverbanden inderdaad onder de uitzondering kunnen vallen, maar dat de uitzondering ruimer gaat, omdat het ook kan gaan om andere samenwerkingen dan deze in het decreet toeristische samenwerkingsverbanden.

Echter, na verder onderzoek is gebleken dat er momenteel geen projectverenigingen werkzaam zijn rond toeristische doelstellingen. Er bestaan enkel dienstverlenende en opdrachthoudende toeristische samenwerkingsverbanden en die worden integraal gevat door het decreet toeristische samenwerkingsverbanden. De draagwijdte van de uitzondering kan daardoor dus toch beperkt worden tot deze sectorspecifieke samenwerkingsverbanden.

De algemene uitzondering is daarom van toepassing op een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging die door Toerisme Vlaanderen erkend is als toeristisch samenwerkingsverband volgens artikel 3 van het decreet toeristische samenwerkingsverbanden. Om onder de uitzondering te kunnen vallen, vormt die erkenning het onderscheidende criterium. Op die manier sporen we de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden aan om een aanvraag tot erkenning in te dienen. Zonder een erkenning, moet de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging immers wel voldoen aan de principes van regiovorming.

Op deze manier wordt de opmerking van de Raad van State **gevolgd**.

c. Artikel 10: Regiomobiliteit (advies randnummer 8)

De Raad van State merkt op dat gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen in privaatrechtelijke vorm, de autonome verzorgingsinstellingen, de ziekenhuisverenigingen, de verenigingen of vennootschappen voor sociale dienstverlening en de woonzorgverenigingen of -vennootschappen buiten het toepassingsgebied van de regiomobiliteit zijn gelaten. Hij vraagt naar een verantwoording voor die beperking.

We opteren ervoor de toepassing van de regiomobiliteit te beperken tot de publiekrechtelijke vormen van EVA's, IGS'en en VVMW's. Om die reden vallen de gemeentelijke extern verzelfstandigde agentschappen in privaatrechtelijke vorm, de ziekenhuisverenigingen, de verenigingen of vennootschappen voor sociale dienstverlening en de woonzorgverenigingen of -vennootschappen buiten het toepassingsgebied.

De autonome verzorgingsinstellingen (AV's) zijn eveneens een publiekrechtelijke vorm van VVMW. We opteren ervoor hen niet mee te nemen in het toepassingsgebied van de regiomobiliteit, om de volgende redenen:

- Er bestaan al ziekenhuisnetwerken, waardoor er al in grote mate een vorm van regionale personeelsmobiliteit is binnen de eigen sector;
- Daarnaast zorgen ziekenhuisactiviteiten voor een andere (federale) financieringsstroom en andere (federale) regelgevingen. Zowel de financiering als de regelgeving zorgen voor andere arbeidsvoorwaarden en een ander statuut dan voor de personeelsleden die tewerkgesteld zijn in een welzijnsvereniging. De rechtspositieregeling zal conform moeten zijn aan de (meestal) federale regelgeving inzake ziekenhuisfinanciering, waaraan die verenigingen zich dienen te houden.

d. Juridisch-technische wijziging (advies randnummer 3.3)

Volgens de Raad van State is het niet nodig om het toepassingsgebied van de regiovorming te bepalen in een apart artikel in hoofdstuk 2. Hij beveelt aan om in plaats daarvan een extra punt op te nemen in het artikel dat de definities bepaalt waarin wordt opgenomen welke vormen van intergemeentelijke samenwerking we verstaan onder de 'intergemeentelijke samenwerkingsverbanden'. Op die manier wordt duidelijk voor welke vormen van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden de verplichtingen gelden en worden de anomalieën weggewerkt met artikel 7 en 10 (thans artikel 6 en 9),

die eveneens deel uitmaken van hoofdstuk 2. Die artikelen zijn ook van toepassing op respectievelijk de gemeenten enerzijds en de gemeenten, OCMW's, autonome gemeentebedrijven en welzijnsverenigingen anderzijds.

Deze aanbeveling **wordt gevolgd** en leidt tot een schrapping van artikel 4, een aanpassing aan artikelen 3 en 5 (thans artikel 4), en een henummering van de daarop volgende artikelen van het ontwerp van decreet.

2 Vrijheid van vereniging en lokale autonomie (advies randnummer 6)

De Raad van State is van oordeel dat het ontwerp van decreet niet in strijd is met de vrijheid van vereniging, zoals gewaarborgd door artikel 27 van de Grondwet en artikel 11 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de mens.

Het ontwerp belet de gemeenten niet volledig zich te verenigen en doet ook geen afbreuk aan het initiatiefrecht van de gemeenten om dat te doen. De regeling neemt het beginsel van de lokale autonomie in acht en schendt artikel 41 en 162 van de Grondwet niet.

3 Toelichting bij de artikelen (advies randnummer 9-10)

a. Artikel 31: Scheidingsaandeel (advies randnummer 9)

De Raad van State wijst erop dat via artikel 397, tweede lid, DLB de bepalingen van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen (hierna: WVV) voor wat betreft de coöperatieve vennootschap op de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden van toepassing zijn, voor zover het decreet zelf geen uitdrukkelijke regeling voorziet.

Dit ontwerp van decreet bepaalt dat de partijen bij uittreding of uitsluiting de waarde van het scheidingsaandeel zelf overeenkomen. Hierdoor is de regeling uit artikel 6:120 – 6:123 WVV niet van toepassing. Die artikelen regelen hoe het scheidingsaandeel bij uittreding of uitsluiting berekend wordt.

De Raad van State beveelt aan om die artikelen minstens in subsidiaire orde van toepassing te maken wanneer de gemeenten en de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden geen overeenkomst bereiken over het scheidingsaandeel. Gelet op de verplichting tot regioconformiteit is hij is namelijk van oordeel dat de gemeente die uittreedt, zich in een weinig gunstige onderhandelingspositie bevindt wat zou kunnen leiden tot een onbillijke vergoeding voor haar aandelen.

De aanbeveling van de Raad van State wordt hier **niet gevolgd**. Een regeling in subsidiaire orde zou er namelijk voor kunnen zorgen dat onderhandelingen tussen de gemeente en het intergemeentelijk samenwerkingsverband uitblijven, net omdat er in een terugvalpositie voorzien wordt. Bovendien wordt de onderhandelingspositie van de gemeente niet versterkt omdat het scheidingsaandeel bepaald wordt op de werkelijk gestorte en nog niet terugbetaalde inbreng zonder dat hierbij het bedrag van de nettoactief waarde van de aandelen overschreden mag worden. De regeling subsidiair van toepassing maken, zou dus tot stilzitten kunnen leiden zonder dat de onderhandelingspositie van de gemeente hierbij baat zou hebben.

b. Artikel 32: Vrijwillige uittreding OCMW omwille van regioconformiteit (advies randnummer 10)

De Raad van State merkt op dat artikel 32 van het ontwerp van decreet (thans artikel 31) van toepassing is op de OCMW's die het werkingsgebied van hun VVMW's willen afstemmen op de grenzen van de referentieregio's. Hierbij worden 2 categorieën van OCMW's verschillend behandeld. Het criterium van onderscheid aan de hand waarvan die verschillende behandeling verantwoord werd, is volgens de Raad van State niet pertinent.

Of een OCMW al dan niet recht had om af te zien van een schadevergoeding bij uittreding om te voldoen aan de principes van regiovorming, werd in het ontwerp van decreet geënt op het resultaat voor het werkingsgebied van de VVMW. Enkel als door een uittreding de gehele VVMW volgens de referentieregio georganiseerd zou zijn, had het OCMW recht om uit te treden zonder schadevergoeding. Dit zorgt volgens de Raad van State voor een ongelijke behandeling van het OCMW dat wil uittreden om te voldoen aan de principes van de regiovorming, maar hiermee het werkingsgebied van de VVMW niet in overeenstemming brengt met de referentieregio. Dit is mogelijk wanneer een of meerdere OCMW's buiten de referentieregio vallen en wel aangesloten blijven bij die VVMW. De Raad van State oordeelt dat iedere uittreding van een OCMW uit de VVMW om te voldoen aan de principes van regiovorming, die VVMW een stap dichterbij de doelstelling van regiovorming brengt.

De opmerking van de Raad van State wordt hierbij **gevolgd**. In plaats van ons te richten op het eindresultaat van de VVMW en het al dan niet bereiken van de principes van regiovorming om te oordelen of het OCMW recht heeft om uit te treden zonder een schadevergoeding te betalen, vormt het criterium nu de beweegreden van het OCMW om uit de VVMW te treden. Als een uittreding gemotiveerd is door de principes van regiovorming, is het OCMW geen schadevergoeding verschuldigd, ongeacht of de VVMW waaruit uitgetreden wordt hierdoor overeenstemt met de principes van regiovorming. Er wordt zo geen onderscheid meer gemaakt tussen verschillende categorieën van OCMW's.

C. WIJZIGINGEN AAN HET VOORONTWERP

1. Wijzigingen n.a.v. advies Raad van State

De wijzigingen die worden doorgevoerd naar aanleiding van het advies van de Raad van State worden hieronder niet hernoemen. We verwijzen hiervoor naar de uiteenzetting onder het vorige punt (cf. 2B)

2. Impact regiovorming afvalintercommunales

De principes van regiovorming zijn volgens dit ontwerp van decreet van toepassing op de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid, zoals bedoeld in het DLB. Onder meer op de afvalintercommunales (hierna: AIC's) zal de regelgeving van toepassing zijn. Momenteel zijn er 11 AIC's die niet referentieregioconform zijn. Uit verder onderzoek bleek dat de statutaire eindtermijn bij 7 van de 11 AIC's 2037 bedraagt. Voor 2 AIC's loopt de einddatum tot 2039, terwijl een andere termijn in 2035 verloopt en een laatste termijn loopt nog dit jaar (2022) af. Bij verlenging voor 18 jaar zal die termijn nog duren tot in 2040.

Een aanpassing uiterlijk tegen 1 januari 2031 valt voor vele AIC's aan het begin van de tweede helft van hun statutaire duurtijd. Dit zorgt ervoor dat strategische keuzes omtrent de dienstverlening, infrastructuur, lopende en geplande investeringen en engagementen tegenover het personeel bemoeilijkt worden en een standstill kunnen veroorzaken. De uittredende (of uitgesloten) gemeente moet immers nog steeds de door haar aangegane verbintenissen nakomen. Bovendien zorgt ook de afschrijving van de reeds aangegane verbintenissen voor een grotere impact bij een conformeringstermijn in het midden van de statutaire duurtijd. Een overhaastige inkanteling van de AIC's zou dus voor meer complexiteit zorgen, wat in strijd is met het doel van de regiovorming.

Rekening houdend met de statutaire eindtermijn die voor (bijna) alle AIC's in de tweede helft van de jaren 2030 valt, opteren we ervoor de AIC's een bijkomende conformeringstermijn te geven van 6 jaar, zijnde 1 gemeentelijke bestuursperiode. Hierdoor bedraagt de uiterste conformeringsdatum niet 1 januari 2031, maar wel 1 januari 2037.

Op deze manier is er voldoende tijd om te onderzoeken waar de regiovorming opportuniteiten creëert voor een betere efficiëntie en optimalisatie van het werkingsgebied. De huidige AIC's vormen immers

niet altijd een logisch geheel, wat ten koste gaat van efficiëntie en milieu-impact. Opportuniteiten om deze efficiëntie te verbeteren of hun werkingsgebied te optimaliseren, moeten worden aangegrepen. De bevoegde administraties zullen een bottom-up traject opstarten met de afvalintercommunes en de gemeenten om dit afbakeningstraject vorm te geven en te ondersteunen.

Om dit regelgevend te verankeren, wordt er in artikel 30 van het ontwerpdecreet een derde paragraaf ingevoegd die de conformeringsdata daarop afstemt.

3. Afwijkingsaanvraag door samenwerkingsverband op verzoek van deelnemende gemeente

Intergemeentelijke samenwerkingsverbanden organiseren zich volgens de regiogrenzen, maar kunnen een aanvraag indienen om tijdelijk of definitief over die grenzen heen te blijven samenwerken. In het op 8 juli j.l. principieel goedgekeurde voorontwerp was het voor de deelnemende gemeenten niet mogelijk een verzoek te richten aan het intergemeentelijk samenwerkingsverband om een afwijkingsaanvraag in te dienen bij de Vlaamse Regering. Daar brengen we verandering in.

Een gemeente die deelneemt aan een intergemeentelijk samenwerkingsverband zal een gemotiveerd verzoek kunnen richten aan dat intergemeentelijk samenwerkingsverband met de vraag een afwijkingsaanvraag bij de Vlaamse Regering in te dienen. Het samenwerkingsverband neemt op zijn beurt een gemotiveerde beslissing over het verzoek en dient een afwijkingsaanvraag in als hij het verzoek van de deelnemende gemeente steunt.

Deze aanpassing vloeit voort uit het beginsel van de lokale autonomie. De gemeenten vormen namelijk de actorrol binnen hun eigen intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Het zijn de gemeenten zelf die – in de eerste fase van de cascade, die loopt tot 31/12/2028 (respectievelijk tot 31/12/2034 voor afvalintercommunales) – hun samenwerkingen moeten afstemmen op de regiogrenzen. Als zij redenen zien voor een afwijking op de regioconforme samenwerking, kunnen zij die via het verzoek aan het intergemeentelijk samenwerkingsverband kenbaar maken.

D. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Voor een artikelsgewijze toelichting bij de vermelde wijzigingen wordt verwezen naar de memorie van toelichting bij het ontwerpdecreet.

3 BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Toelichting

Het bijgaande ontwerpdecreet heeft geen financiële impact.

Inspectie van Financiën

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën is verleend op 7 maart 2022.

Begrotingsakkoord

Het begrotingsakkoord is niet vereist.

B. ESR-TOETS

Het bijgaande ontwerpdecreet heeft geen ESR-impact.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het bijgaande ontwerpdecreet heeft geen weerslag op het personeelsbestand en de personeelsbudgetten van de Vlaamse overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

De voorgestelde wijzigingen zorgen voor een impact op de lokale besturen in die zin dat ze hun samenwerkingsverbanden zullen moeten afstemmen op de referentieregio grenzen, zoals afgebakend in dit ontwerpdecreet. Deze aanpassing kan tijdelijk zorgen voor een andere indeling van financiële en personele middelen. We streven naar een zo beperkt mogelijke impact voor de lokale besturen. Om die reden is o.a. ingeschreven dat uittreding uit een samenwerkingsverband geen schadevergoeding met zich meebrengt.

Het einddoel van de regiovorming is echter om de wirwar aan samenwerkingsverbanden te vereenvoudigen waardoor er ook minder mandaten ingevuld moeten worden. De regiovorming zal hierdoor kostenefficiënt worden.

Er is geen impact op de provinciale besturen.

Conclusie: het ontwerp van decreet heeft mogelijk een tijdelijke impact op de financiële en personele middelen van de lokale besturen. Het gehele project van de regiovorming streeft echter naar kostenefficiëntie, waardoor er geen blijvende negatieve weerslag wordt beoogd op de lokale besturen.

4 VERDER TRAJECT

Het ontwerp van decreet wordt na de definitieve goedkeuring ingediend bij het Vlaams Parlement.

5 VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van decreet over regiovorming en tot wijziging van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur en de bijhorende memorie van toelichting;

2° de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Bestuurszaken, Inburgering en Gelijke Kansen te gelasten voornoemd ontwerp van decreet en de bijbehorende memorie van toelichting, in naam van de Vlaamse Regering, in te dienen bij het Vlaams Parlement.

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Bestuurszaken, Inburgering en Gelijke Kansen,

Bart SOMERS

Bijlagen:

- Bijlage 1. Het ontwerp van decreet over regiovorming en tot wijziging van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur
- Bijlage 2. De memorie van toelichting
- Bijlage 3. Het advies 71.912/1/V van 27 september 2022 van de Raad van State